

Hz:Ali(a.s)'ın Hutbelerinden-6

<"xml encoding="UTF-8?">

Ümeyyoğulları hakkında::95

Andolsun Allah'a ki Ümeyyeoğulları, Allah'ın hiçbir harâmını helâl saymadan, hiçbir dînî bağı çözmeden bırakmazlar bu işi. Taşla, kerpiçle yapılmış bir ev, ovaya kurulmuş bir çadır kalmaz ki zulümleri,

oraya girmemiş olsun; hiçbir yurt bulunmaz ki onların cevrine karşı koysun da yıkılmadan dursun. Bir dereceye dek ki iki çeşit ağlayan belirir:

Biri dînine ağlar, biri dünyâsına ağlar. Bir dereceye dek ki içinizden birisi, onların birinden, ancak kölenin, sâhibinden alabildiği kadar öç alabilir; onu gördü mü buyruğuna uyar; görmezse aleyhinde sözler söyler.

Bir dereceye dek ki o fitne çağında en büyük derde uğrayanınız, Allah'a en güzel zanda bulunanınız olur. Allah sizi, o çağda derde uğratmazsa, düştüğünüz belâyaya dayanın, derde uğratırsa sabredin; "Çünkü son, Allah'tan çekinenlerindir." (7, A'râf, 128).

96:Ne olup geçtiyse o yüzden de hamederiz O'na; neler gelip çatacaksa o yüzden de yardım dileriz ondan. Din işlerinde de esenlik dileriz, bedenlere ait işlerde esenlik dilediğimiz gibi.

Allah kulları, sizi terk edecek olan şu dünyayı sizin de terk etmenizi dilerim, tavsiye ederim; onun sizi terk etmesini dilemeseniz de, sevmeseniz de o, bedenlerinizi yıpratacaktır; isterseniz siz,

onun yenilenmesini, gençleşmesini dileyin. Bir yola koyulan, yürür-gider, derken varacağı yere varır-ulaşır. Kim vardır ki gelecek gün, ona gelip çatmasın. İnsanı dünyada sürüp götüren, insanı dileyip çeken ölüm, sonunda insanı dünyadan ayırır. Dünyanın yüceliğine, dünya ile övünmeye

rağbet etmeyin; onun süsüne-püsüne, onun nimetlerine aldanmayın.

Derdinden, mihnetinden acıklanmayın. Onun yüceliği de biter-gider; onunla övünmek de bir gün gelir, yiter. Ziyneti de zevâl bulur; nimetleri de yok olur; derdi de sona erer, mihneti de biter.

Dünyadaki her müddetin sonu gelir.

Dünyada her diri, sonunda yok olur. Aklınız varsa evvel geçenlerden ibret almaz mısınız? Geçip giden atalarınıza bakmaz mısınız? Görmez misiniz ki içinizden göçüp gidenler gitmekteler; yerlerine kalanlar da durmamaktalar. Görmez misiniz ki dünya ehli, akşamı eder, sabahı bulur çeşitli hallerde:

Ölen vardır, onlardan, ağlanır ona; bir başkası vardır, başsağlığı verilir ona, birisi derde uğramıştır, öbürü gider, dolaşır onu; halini-hatırını sorar. Bir başkası tasını-tarağını toplar, âhirete göçer.

Biri dünyayı ister, ölümse onu istemektedir; öbürü gaflete düşmüştür; fakat ondan gaflet eden yoktur; geçip gidenin ardından kalan da geçip gitmektedir.

Kendinize gelin de kötü işlere girişeceğiniz zaman anın lezzetleri yıkıp yok edeni, özlemleri bulandıranı, direkleri kırıp geçireni ve hakkını yerine getirmek, nimetleriyle ihsanlarının sayılmasına imkân bulunmayanın şükrünü edâ etmek için Allah'tan yardım dileyin.

97:Hamd halka ihsanını yayan, onlara cömertliğiyle lütuf elini uzatan, keremlerde, ihsanlarda bulunan Allah'a. O'na ait bütün işlerde hamd ederiz O'na; O'na ait haklara riayet edebilmek için yardım dileriz O'ndan.

Şehadet ederiz ki O'ndan başka ma'bud yoktur; Muhammed onun kuludur, Rasûlüdür. Emrini kesin olarak bildirmek, zikrini söylemek için göndermiştir O'nu. O da risâleti emin olarak edâ etmiştir;

gerçek ve doğru olarak gitmiştir; yerine, aramızda gerçeklik bayrağını dikmiştir. Kim o bayraktan ayrılır, ileri giderse, yaydan ok fırlar gibi dinden çıkar; kim geri kalır, altına gelmezse helâk-gider; kim o bayrağın altına gelir, gölgesine sığınırsa gerçeğe uyar. Delili de şudur:

Sözü gerçektir; görür de söyler. Kalkışı ihtiyatladır; zamanında kalkar; fakat kalktı mı da tez gider; siz de ona uyar, baş eğersiniz, onu ulular, parmaklarınızla işaret edersiniz, ona ölüm gelip çattı, onu aranızdan alıp gitti mi durun, dayanın;

Allah'ın dilediği müddetçe durursunuz, fakat sonunda Allah, sizi derleyip toplayan, dağınıklığınızı giderip sizi bir araya getiren birisini izhâr eder.

Size her yönelen kişiye ümit bağlamayın, sizden yüz çevireni de görüp ümitsizliğe düşmeyin. Çünkü yüz çevirenin bir ayağı kaysa bile öbür ayağını yere basar, direnir; böylece de düşmez, kaymadan durabilir.

Bilin ki Allah'ın salâtı O'na ve soyuna olsun, Muhammed'in soyu gökteki yıldızlar gibidir; bir yıldız yitti mi, öbürü doğar; Allah'ın lütuflarının size verildiğini görüyorum ben; size de umduğunuzu gösterecektir.[1]

[1] - "Gerçekten de Ehlibeytim, Nûh'un gemisine benzer aranızda; kim o gemiye binerse kurtuldu, kim binmezse helâk oldu gitti" hadisine işaret edilmektedir (Ebû-Zer r.a'den câmi, 1, s.81).

"Yıldızlar nasıl gök ehlinin emniyetine sebepse, Ehlibeytim de yeryüzündekilerin emniyetine sebeptir" meâlindeki hadise de işaret vardır (çeşitli rivayetleri ve kaynakları için "Fedâil'ül-Hamseti Min'es Sihâh'is-Sitte"ye bakınız; 2, s.59-60).

98:Sıffîn'den önce bir hutbeleri:

Evveldir, her evvelden önce; âhırdır, her âhırdan sonra. Evvel oluşu, ondan önce bir varlığın bulunmamasını, âhir oluşu, ondan sonra bir varlığın olmamasını icâb ettirmiştir. İçteki dışa, gönüldeki dile uygun olarak şehâdet ederim ki ondan başka mâbud yoktur.

Ey insanlar, benim hakkımda ihtilâfa düşmeniz sizi cürme sokmasın; bana karşı isyana

kalkışmanız, sizi perişan etmesin, benden duyduğunuz sözlere karşı birbirinize bakışmayın.

Tohumu yer içinle yarana, insanları yaratana andolsun, size söylediğim sözler Allah'ın salâtı O'na ve soyuna olsun, Ümmî Peygamber'den duyduğum sözlerdir; onları söyleyen, onları tebliğ eden yalan söylememiştir; işiten de bilgisizliğe düşmemiştir.

Sanki ben apaçık görüyorum: Alabildiğine doğru yoldan sapan, Şam'dan seslenmede; Kufe'nin dışında da bayraklarını dikmede. Ağzını açtı mı o, ağzındaki gem çekilmede, gerilmede; yeryüzüne adımlarını sert sert basmada; savaş dalgaları köpürüp coşmada;

günler, asık suratını göstermede; geceler kötü huyunu, cefâsını belirtmede. Ektiği tohum çıktı mı, dizlerine dek boy atıyor; esrikliği, ağzından köpükler saçıyor, kılıçları parıldamaya başlıyor. Çok çetin fitne bayrakları beliriyor; kapkaranlık gece gibi gelip çatıyor; dalgalanan deniz gibi köpürüp kabarıyor.

Küfe'yi nice kasırgalar tozutup savuracak, nice yıldırımlar yakıp kavuracak; oradan nice helâk edici yeller esip geçecek. Az bir zamanda göçüp gidenler, göçüp gidenleri boylayacak; ayakta duran insanlar, ekinler gibi biçilecek; biçilenler, ayaklar altında ezilip gidecek

99:Basralılara:

O gün, öyle bir gündür ki Allah, evvel gelenleri de, sonra gelenleri de soru için, yaptıklarının karşılığını vermek için toplar; herkes alçalmıştır, herkes ayaktadır, beklemektedir.

Ter, ağızlarına gem vurmuştur; yer, onlarla beraber titremektedir. Halkın en iyi halde olanı, ayağını basacak yer bulanı, kendine rahat bir alan elde edenidir.

(Bu hutbeden):

Fitneler, gece karanlığı gibi her yanı kaplar, hiç kimse ona karşı duramaz, hiçbir bayrak ona karşı çıkamaz. O fitneler, gemlerini aziya almış, palanları vurulmuş, koşup gelirler; onları sürenler, sürüp getirirler.

O fitneleri getirenlerin belâları çetindir; silâhları azdır. Onlarla, ancak ululananlara karşı hor görünen, yeryüzünde bilinmeyen, tanınmayan, fakat gökte tanınan bir topluluk, Allah yolunda savaşıır.

Yazık sana ey Basra, o fitneler gelip çatınca. yazık sana Allah'ın gazabından gelen o ordudan ki ne tozları belirir onların, ne sesleri duyulur. Yakın zamanda sende oturanlar ey Basra, kızıl ölüme çatarlar; kararmış, gövermiş açlığa uğrarlar.

100:Dünyaya zâhitlerin, ondan yüz çevirenlerin gözleriyle bakın; çünkü andolsun Allah'a ki dünya, pek az bir zamanda, kendisinde yurt tutanları yok eder gider; ondan emin olarak nimetlenenleri elemlere gark eder.

Dünyadan göçen bir daha geri gelmez; ondan beklenen nedir; sevinç mi, keder mi, bilinmez. Sevinci hüznlerle karılmıştır; erlerin takatleri, buna dayanmada arıklaşmış, zayıflamıştır. Size hoş gelen şeyler sizi aldatmasın; bu aldatış, elde edeceğiniz iyilikleri azaltmasın.

Allah rahmet etsin o kişiye ki düşünür de ibret alır; ibret alır da can gözü açılır. Dünyadaki şeyler, az bir zamanda yok olur-gider; âhirete ait şeylerse sürer de sürer. Sayıya sığan her şey son bulur; beklenen her şey gelip çatar, her gelen şey de yakındır, çok sürmez, gelir.

(Bu hutbeden):

Bilgin o kişidir ki kadrini, mertebesini bilir; kadrini, mertebesini bilmeyen kişiye bu bilgisizlik yeter. Allah'ın en hoşlanmadığı kişi, kendi başına buyruk kuldur;

o kişi doğru yoldan sapar, kılavuzsuz yola girer; yürür gider. Dünyada ekip biçmeye çağrılrsa işe koyulur; âhiret için ekip biçmeye çağrılrsa tembellik eder, yorulur. Sanki yaptığı iş gerektir ona da tembel davrandığı gerekmez ona.

(Aynı hutbeden):

Bir zamandır o zaman ki adsız-sansız müminden başkası kurtulamaz o zamanın derdinden; bir mecliste bulunsa kimse onu tanımaz; bulunmasa kimse onu sormaz. İşte onlardır doğru yolun

karanlık yollarda, şüpheli bellerde hidâyet alâmetleri. Halk içinde fazla söz söyleyip bozgunculuk peşinde gezmezler; kulların ayıplarını ifşa etmezler. Allah'ın, kendilerine rahmet kapılarını açtığı kullardır onlar; kötülüğü giderdiği, gazabını üstlerinden kaldırdığı kişilerdir onlar.

Ey insanlar, size içi dolu bir kabın baş aşağı edildiği gibi İslâm'ın da baş aşağı edileceği zaman, gelip çatacaktır. Ey insanlar, gerçekten de Allah, size cevretmez;

bundan korumuştur sizi; ama sizi sınamaktan da vazgeçmez; O ulular ulusu, "Bunda elbette .(deliller var; biz kulları sınarsınız elbette" buyurur (Mü'minûn, 30